

andre Fordele ogsaa have den overordentlig store Fordeel, at Regnskabsaflæggelse og Revision kunne udføres paa eengang baade simple og mindre bekosteligt og mere sikkert og virksomt, hvilket, som det nys blev udtalt af den ærede sidste Tale, vil opnaaes derved, at Overformyndernet er her i Kjøbenhavn, og at de, der skulle foretage Revisionen, ligeledes ere i Kjøbenhavn; den uendelige Mængde Afskrifter, Bilag og deslige, som ellers skulle følge hvert Regnskab, bortfalder, fordi Realrevisionen foretages i selve Overformyndernet, og alle Acter der ere tilstede, saaledes at Revisionen med større Letthed kan foretages. Jeg maa oprigtig tilstaae, jeg havde troet, at ethvertisomhelst Institut, der bestyrer Pengemidler, maa have en Revision af sit Regnskabsvæsen. Jeg har for-gjæves forsøgt paa at indsee, hvad det egentlig er, som Justitsministeren mener, naar han modsætter sig Forslaget om Regnskabsaflæggelse og Revision af dette aarlige Regnskab. Jeg troer ikke, der i hele Danmark findes en eneste dygtig og ordentlig Handelsmand, som ikke paa denne Maade har ved Siden af en daglig eller ugentlig Revision, en Revision for aarligt eller halvaarligt Regnskab. Det følger med enhver Beskrivelse for et Institut, at dette maa aflægge Regnskab. Dersom man havde givet bindende Regler for Justitsministeren, saa kunde jeg godt forstaae, at han sagde: Jeg vil ikke have disse Bestemmelser; men det maa dog virkelig den ærede Minister indrømme, at vi aldeles ikke have bundet hans Hænder i denne Henseende. Han har den fuldstændigste Frihed til at ordne Revisionsvæsenet paa den letteste, simpleste og hensigtsmæssigste Maade; og naar dette er Tilfældet, saa er det mig en Gaade, i hvilken Henseende der skulde beredes Vanskelighed for Ministeren ved det Endringsforslag, der er stillet. Jeg troer ikke, at der er Vanskelighed med Hensyn til det andet Things Stilling ligeoverfor denne Sag. Jeg vilde beklage, om denne Lov ikke kom ud; men jeg kan ikke nægte, at de Bestemmelser, hvorom der er Tale, ere saa simple, uskylde, nyttige og virksomme, at de i mine Tanker aldrig kunne berede Lovforslaget Vanskeligheder i det andet Thing. Jeg kan saaledes ikke forstaae, hvad der vækker Betænelighed hos den ærede Minister. Hans Udtalelser ved Sagens

første Behandling maatte, som de fremkom, opfattes, troer jeg, saaledes, at naar man ikke vilde foreslaae indgribende Forandringer i Lovforslaget, eller man ikke vilde nedsætte Udvalg, saa troede han, at man kunde faae gennemført Sagen i denne Session, og dette antog jeg derfor maatte være hans Ønske. Altsaa seer jeg ikke Andet, end at den ærede Minister Haand i Haand med Forsamlingen overmaade godt kan vedtage et saadant Forslag og selv ved sin Myndighed gennemføre det. Jeg vil kun med Hensyn til Forholdet mellem den daglige og aarlige Revision til Regnskabsvæsenet bemærke, at det er Noget, som den høitærede Minister veed ligesaa godt som, ja, bedre end Noget af os Andre, at det er umuligt at berigtige strax alle de enkelte Spørgsmaal, der kunne reise sig ved Regnskabs Aflæggelse. Der bliver altid en Række af Poster, med Hensyn til hvilke der dog maa stee en nærmere Berigtigelse, og da nu saadanne Berigtigelser ikke kunne følge strax, saa maae de blive eftersendte. De kunne ikke engang altid gives kort efter Regnskabs Aflæggelse, men de maae indsendes senere, f. Ex. med det næste Regnskab. Naar nu den ærede Minister vil oversføre dette paa den daglige Revision eller, som man med Rette har kaldt det, den daglige Control, hvorledes skulde det da være muligt i et Overformynderi den samme Dag, denne Control finder Sted, strax efter at det har viist sig, at en Post skal berigtiges, at berigtige den paa en saadan Maade, at Revisionen derved kan blive fyldestgjort? Jeg troer, at der er en Mængde daglige Udsættelser af den Natur, som først kunne berigtiges senere — vi have jo hørt enkelte Exempler derpaa. Lad os dog tage Sagen simpelt og praktisk og ikke strue den op til en saadan Høide, som om der her skulde være Tale om et meget stort Principspørgsmaal, der, som det blev udtalt, skulde være nyt og vanskeligt at gennemføre. Jeg er overbeviist om, at den ærede Minister, naar han vil tænke nærmere over Sagen og roligt see paa den, og ikke vil føle sig ubehagelig paavirket af de Dyringer, der ere faldne — jeg troer ikke, at jeg har brugt Dyringer, der kunne have paavirket den ærede Minister ubehageligt, ligesom jeg heller ikke har hørt fra andre Sider saadanne